

РЕШЕНИЕ

№ 1632

гр. Варна, 02.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 27 СЪСТАВ, в публично заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ивелина Христова - Желева

при участието на секретаря Силвия Ст. Генова
като разгледа докладваното от Ивелина Христова - Желева Административно наказателно дело № 20223110203868 по описа за 2022 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на **Е. А. И., с ЕГН *****, с адрес гр. Варна, ул. "Юджийн Скайлер" №5, ап.2** против Наказателно постановление №100137/26.08.2022 г., на Т.И., Зам.кмет на Община Варна, с което на основание чл. 53, ал.1 от ЗАНН и **чл. 10, т. 1 вр. с чл. 118, ал. 1, т. 1 от Наредбата за управление на отпадъците на територията на община Варна** ѝ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 /триста/ лева.

В жалбата се сочи, че актът за установяване на административно нарушение и обжалваното постановление са съставени при съществени процесуални нарушения. Сочи се, че НП и АУАН са с некомпетентни съответно издател и съставител. Твърди се, че обвинението не е доказано. Изложената фактическа обстановка е неотнормима към възведеното нарушение.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, а се представлява от надлежно упълномощен процесуален представител, който поддържа жалбата. Ангажират се гласни доказателства. По съществото на делото се пледира за отмяна на НП с аргументите посочени в жалбата, излагат се и допълнителни аргументи, като се твърди, че деянието не е осъществено от субективна страна, а поведението на жалбоподателката било израз на обществена позиция. Искане за присъждане на разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована се представлява от редовно упълномощени процесуални представители. По делото е постъпило и писмено становище от ю.к. М.Б., който оспорва жалбата и моли НП да бъде потвърдено. Идентично становище се застъпва и по съществото на делото. В становището по делото процесуалният представител на Община Варна претендира и за присъждане на юрисконултско възнаграждение, като отправя възражение за прекомерност на поисканите от насрещната страна разноски.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

В началото на месец август 2022г. в социалните мрежи бил отправен призив за организиране на флошмоб в гр.Варна, под надслов „Смет за Кмет“. Призивът бил отправен до жителите на гр.Варна, които били приканени на 03.08.2022г. да занесат пред сградата на Община Варна торби за смет, пълни с хартия, като ги поставят на стълбите.

На 01.08.22г. призивът станал достояние на управата на града, като пресцентъра на Община Варна информирал зам.кмета, че се организира флашмоб с торби за смет пред Община Варна. Във връзка с така постъпилата информация, от зам.кмета било издадено разпореждане за определяне на служители с правомощия да съставят актове по Закона за управление на отпадъците, като било указано, че със съдействието на Общинска полиция, всички които замърсяват, трябва да бъдат глобени.

По така направения в социалните мрежи призив, на 03.08.2022 г., около 09.00ч. сутринта, пред сградата на Община Варна се събрала група хора, от около 5-6 човека, които носели в ръцете си найлонови чували, пълни с опаковки, торби пълни с опаковки и кашони. Сред тях била и възз.Е. А. И., която носела найлонова торба, с поставени в нея опаковки. На един от чувалите, носен от гражданите, бил поставен надпис „Смет за Кмет“. В знак на протест срещу липсата на навременно сметосъбиране в града, присъстващите поставили носените от тях торби, чували и кашони на един от бордюрите пред Община Варна. На събитието се намирали и журналисти, които отразявали същото и заснели поставените вещи. Там бил и св.О.Р., който се познавал с протестиращите.

Щом видели събиращите се хора пред Община Варна, служители в отдел „Управление на отпадъците“ при Община Варна - свидетелите Е. С. и М. К. пристъпили към проверка на протестиращите, като поискали съдействие от органите на Общинска полиция-Варна. На място бил изпратен екип на Общинска полиция - Варна, в състав свидетелите А. Е. и К. Т.. С помощта на органите на реда била

установена самоличността на лицата, в това число и на възз.И., като служителите в отдел „Управление на отпадъците“ при Община Варна пристъпили към съставяне на фишове за санкциониране на протестиращите по Наредбата за управление на отпадъците при Община Варна, за това, че са поставили чували и кашони с отпадъци пред сградата на общината. Протестиращите граждани възразили срещу съставянето на фишове, като си взели оставените от тях чували, торби и кашони. Въпреки горното служителите на отдел „Управление на отпадъците“ при Община Варна пристъпили към съставяне на АУАН. Свидетелката Е. С. съставила срещу възз. АУАН №000781/03.08.22г., в който описала допуснатото според нея нарушение на чл. 10, т. 1 вр. с чл. 118, ал. 1, т. 1 от Наредбата за управление на отпадъците на територията на Община Варна, като посочила, че Е. И. е изхвърлила отпадъци от опаковки на пешеходната алея пред Община Варна. Актът бил предявен и връчен на въззвницата, която в графата възражения вписала, че възразява, че е спряла да се види с приятели и личния ѝ багаж бил на земята за кратко време.

След съставянето на актовете протестиращите лица, в това число и възз. И. си тръгнали заедно с носените от тях чували и торби с опаковки и кашони.

Срещу АУАН постъпили и писмени възражения, в които възз. посочила, че не е замърсявала с отпадъци територия за обществено ползване, както и че на процесната дата се срещнала с приятели пред Общината, като личният и багаж бил оставен за кратко на земята.

АНО възприел възраженията за неоснователни и издал НП, предмет на настоящата въззивна проверка.

В хода на възз.следствие съдът изиска от АНО и приобщил по делото АУАН №000781/03.08.22г., който не бе приложен по АНП. Изискана от възз. съд и приобщена по делото бе и Заповед №1235/27.04.22г. на кмета на Община Варна относно компетентността на актосъставителя да съставя актове по Наредбата за управление на отпадъците на територията на Община Варна.

Описаната фактическа обстановка се установява и потвърждава от събраните по делото доказателства гласни, писмени и веществени доказателства, а именно свидетелски показания, писмените материали - преписката по АНП, АУАН, заповеди за компетентност, фотоснимки и др.които съдът кредитира изцяло като достоверни и непротиворечиви.

Като непротиворечиви, конкретни и логични, съдът кредитира изцяло показанията на депозираните в с.з. от актосъставителя св.С. и св.К.. Показанията на двете служители са еднопосочни както за повода за съставянето на АУАН така и за начина, по който е протекла проверката пред Община Варна на 03.08.22г., за заварените там лица и за направените фактически констатации. Същите са взаимнодопълващи се и кореспондиращи с останалите гласни доказателства по делото- показанията на органите на реда и на св.Рачев. Ето защо съдът кредитира техните показания в цялост.

Съдът кредитира изцяло показанията на органите на полицията- свидетелите Е. и Т.. Двата са случайни очевидци на събитията за които съобщават, тъй като са били изпратени на място с цел оказване на съдействие на органите на Община Варна. Няма никакви данни същите да са предубедени или заинтересовани от изхода на делото.

Техните показания са логични и кореспондират с останалите гласни и писмени доказателства по делото.

В хода на съдебното следствие, по искане на защитата показания даде и св.О.Р. – приятел на възз. и присъствал на събитията пред Община Варна. Съдът при преценка на неговите показания отчете подразбиращото се съмнение в тяхната безпристрастност поради факта, че същият е в приятелски взаимоотношения с въззивницата и съпругът ѝ. Въпреки горното кредитира неговите показания като кореспондиращи с останалите гласни, писмени и веществени доказателства. Този свидетел посочи собствените си възприятия за събитията състояли се пред Община Варна сутринта на 03.08.22г.

Съдът изцяло кредитира писмените материали, съдържащи се в АНП и писмените и веществените събрани в хода на съдебното производство, приобщени към доказателства по делото.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваването му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок от надлежна страна – лице спрямо което е издадено атакуваното НП, в установения от закона 14-дневен срок от връчването на НП и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение. Поради това жалбата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно разпоредбите на чл.47 от ЗАНН, чл.44 от ЗМСМА, чл.109, чл.110 и чл.112 от Наредбата за управление на отпадъците на територията на Община Варна и приложените по делото заповеди, АУАН и НП са издадени от компетентни органи.

АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени в сроковете по чл.34, ал.1 и 3 от ЗАНН.

АУАН е съставен в присъствието на нарушителя и свидетел, присъствал при установяването му и съставянето на АУАН и това е М.К. -видно от вписаното в АУАН. Действително АУАН е съставен в присъствието на един свидетел, като в него не фигурира ЕГН на свидетеля, но това нарушение не е съществено, тъй като не рефлектират пряко върху правото на защита на наказания субект.

Съдът намира, че с липсата на мотиви в НП, защо АНО приема, че не е налице хипотезата на чл.28 от ЗАНН не е съществено процесуално нарушение от категорията да опорочи НП. По аргумент от разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗАНН, административно-наказващият орган има задължение да извърши преценка за наличие на предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН и ако прецени, че случаят е „маловажен“, да не издава наказателно постановление, като предупреди устно или писмено нарушителя. Но административно-наказващият орган няма задължение да мотивира така извършената преценка и да изложи съображения като задължителен

реквизит от съдържанието на наказателното постановление. С издаването на наказателното постановление последният недвусмислено е изразил становището си, че според него случаят не е маловажен.

Въпреки горното, съдът намира, че в хода на АНП са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно разпоредбите на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, както в АУАН, така и в НП следва да се съдържа пълно, точно и ясно описание на нарушението и да са посочени конкретните обстоятелства, при които същото е извършено. В този смисъл, в обстоятелствената част както на АУАН, така и на НП следва да са посочени всички факти, касаещи съставомерните признаци на нарушението.

На въззивницата е наложено административно наказание за нарушение на **Наредбата за управление на отпадъците на територията на Община Варна /НУОТОВ/**, публикувана на официалния сайт на Община Варна на адрес <https://varna.obshtini.bg/p.php?i=3263880> приета с Решение № 7906-1, взето с Протокол № 22 от 10.12.2021 г. на Общински съвет - гр. Варна.

С НУОТОВ се уреждат условията и реда за предварителното съхраняване, събирането, включително разделното, транспортирането, оползотворяването и обезвреждането на битови и строителни отпадъци, включително битови биоразградими, опасни битови отпадъци, масово разпространени отпадъци и отпадъци от черни и цветни метали от физически и юридически лица на територията на Община Варна. Наредбата определя правата и задълженията на общинската администрация, на притежателите на отпадъци, в това число на домакинствата, физическите и юридическите лица, включително административните, социалните и обществените сгради, заведенията за обществено хранене, търговските обекти и обектите за отдих, забавления и туризъм на територията на община Варна по отношение управлението на отпадъците в съответствие с изискванията на Закона за управление на отпадъците и подзаконовите нормативни актове по прилагането му, както и заплащането на предоставените услуги по реда на Закона за местните данъци и такси и Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Варна. Наредбата се прилага за всички населени места на територията на община Варна и се отнася до всички лица, които живеят или временно пребивават на територията ѝ, в това число до физическите и юридическите лица, организациите и учрежденията, осъществяващи дейност на територията на общината.

Не е спорно между страните, че на 03.08.2022г. пред сградата на Община Варна се е провеждало събитие - Флашмоб под надслов „Смет за Кмет“, в което възз. е взела участие. Съгласно значението отразено в тълковния речник на РБ „Флашмоб“ е предварително запланувана и организирана масова акция, в която голяма група хора се появява внезапно на обществено място и в продължение на броени минути изпълнява

някакво представление или абсурдно действие, след което се разотива също така внезапно, все едно нищо не се е случило. А според етимологичен речник на английски: flash mob или flashmob, в буквален превод означава „моментна тълпа“ или „внезапна тълпа“.

Не е спорно и че възз. е носела със себе си, оставила е на бордюра пред общината за кратко време и после отново е взела торба пълна с отпадъци от опаковки. Спорно е дали това действие съставлява нарушение на НУОТОВ.

Възвизницата е санкционирана за нарушение на чл. 10, т. 1 вр. с чл. 118, ал. 1, т. 1 от НУОТОВ. Чл.10,т.1 от Наредбата забранява замърсяването с отпадъци на териториите за обществено ползване, улици, тротоари, площади, зони за отдих и развлечения, тревни площи, междублокови пространства, както и изхвърляне на отпадъци на неразрешени за това места. В чл. 118, ал.1 е предвидена глоба от 300 до 1000 лв. физическо лице, което изхвърля отпадъци на неразрешени за това места.

Видно от съдържанието на АУАН в него нарушението, което е вменено на възз. е описано по следния начин „...на 03.08.2022г., около 09.40ч..... изхвърлила отпадъци от опаковки на неразрешени за това места, а именно на пешеходната алея пред сградата на Община Варна. “. Актосъставителят приела, че е нарушен чл. 10, т. 1 вр. с чл. 118, ал. 1, т. 1 от НУОТОВ.

Видно от съдържанието на НП, обаче, в него не е посочено описание на нарушението, съществен реквизит на НП съгласно чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН /описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават/. В НП единствено наказващият орган цитира, че е извършил проверка на АУАН, съставен от св.С. срещу възз. И., като се цитира съдържанието на АУАН. АНО не е описал от фактическа страна какво нарушение приема, че е извършила възз., на коя дата е извършено то, къде е извършено, а е посочил единствено неговата правна квалификация. Никога не е било спорно в теорията и в съдебната практика, че наказаният субект се защитава срещу предявените му факти /т.н. фактическо обвинение/, а не срещу правна квалификация на закон, наредба и прочие. Липсата на конкретни факти в НП, съставляващи фактическото обвинение, пречатства възможността да се разбере в какво се изразява нарушението от фактическа страна. По този начин структурирано НП, не става ясно дали наказващия орган е издал НП за същото нарушение описано в АУАН . Това безспорно нарушава правото на наказания субект да разбере в какво е обвинен. Това пречатства и съда да извърши проверка има ли извършено нарушение и правилно ли е квалифицирано същото.

Волята на наказващия орган следва да е точна и ясна, да не поражда съмнения и да

не се извежда посредством предположения, защото същата засяга съществено правната сфера на адресатите на НП и по-специално тяхната юридическа отговорност. Наред с това, изтъкнатата празнота /липсата на прието фактическо обвинение/ пречатства съда при осъществяване на проверката за законосъобразност.

С оглед на горното съдът прие, че НП страда от пороци които го правят процесуално недопустимо и като такова следва да бъде отменено.

Въпреки горното съдът намира, за нужно да посочи още и следното:

В материалите по АНП, състоящи се от НП, доклад на актосъставителя, възражение срещу АУАН /последният не е приложен по АНП, а изискан служебно от съда/, кореспонденция между органите на Община Варна и Заповед №05.05/07.02.20г. на кмета на Община Варна, а и в тези изискани, събрани и приложени служебно от съда не се съдържат доказателства за осъществен състав на чл.10, т.1 от НУОТОВ. Както в хода на АНП, така и в съдебната фаза на производството не са събрани и не са ангажирани от АНО доказателства, че действително торбата с опаковки, носена от И. е била изхвърлена на неразрешени за това места. Това е така, тъй като по делото безспорно бе установено, че участниците в организираното събитие, в това число и И., са носели чували и торби, пълни с опаковки, някои от тях с поставен надпис „Смет за Кмет“, като са оставили същите временно на бордюр пред сградата на общината, в знак на протест срещу кризата с боклука на територията на гр.Варна през летните месеци на 2022г. Торбите и кашоните били заснети от присъстващите там представители на медиите, като след това са били взети от протестиращите, а на място не са останали отпадъци. За да е налице изпълнителното деяние „изхвърлил на неразрешените за това места“ е необходимо отпадъкът да е изоставен от носителят му на неразрешено място, а не същият да го е поставил само временно на улицата, бордюра, алеята, каквито безспорно са всички събрани по делото доказателства. Нещо повече, по делото не е събрано нито едно доказателство за осъществено деяние от субективна страна. Видно от доказателствата по делото възз. не е поставила торбата с отпадък на бордюр пред общината със съзнанието, че го изхвърля там, а с единствената цел да изрази гражданската си позиция срещу кризата с боклука на територията на общината. Нещо повече, съгласно чл.39, ал.1 от Конституцията на РБ всеки има право да изразява мнение и да го разпространява чрез слово - писмено или устно, чрез звук, изображение или по друг начин. Лозунгът поставен на един от чувалите /“Смет за Кмет“/, безспорно сочи, че целта на протестиращите, в това число и на И., е била да изразят гражданската си позиция, мнението си срещу създалата се ситуация около сметосъбирането в града през летните месеци на 2022г., като адресират същата /позицията си/ до компетентния орган да разреши тази ситуация. Съгласно чл.3 от НУОТОВ именно кметът на Община Варна планира, организира и контролира дейностите по управление на отпадъците на територията на общината, като разработва и изпълнява програма за управление на

отпадъците на територията на общината в съответствие с изискванията на [ЗУО](#) и подзаконовите нормативни актове, като програмата е част от общинската програма за опазване на околната среда. Именно той е бил компетентен, а и длъжен съгласно наредбата, да реши създалата се ситуация около почистването и извозването на сметта на територията на гр.Варна. Затова и съдът приема, че деянието не е осъществено и от субективна страна, тъй като целта на възз. не е била да си изхвърли боклука на неразрешено място, а да изрази своето мнение, отношение към дейността на общинската администрация, организираща и контролираща сметосъбирането и сметоизвозването в града. Затова и неправилно административните общински органи са престъпили към съставяне на АУАН по НУОТОВ, вместо да упражнят правомощията си по същата приложена от тях като санкционна норма наредба.

В конкретния случай не само, че АНО е нарушил разпоредбата на чл.53, ал.1 от ЗАНН, тъй като не е установил по безспорен начин виновно поведение от страна на нарушителя, но е наложил наказание на И., без да е било установено безспорно извършването на нарушението от обективна и субективна страна, което обуславя и неправилно приложение на материалния закон, тъй като на въззивницата е наложено наказание за нарушение, което не е безспорно доказано, че е извършила. В НП не е посочено и нито едно доказателство подкрепящо нарушението от обективна и субективна страна. Такова не бе ангажирано от наказващия органи и в съдебната фаза на процеса.

Предвид гореизложеното съдът споделя възраженията в жалбата и намира, че в хода на АНП са допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон, които са обусловили незаконосъобразност и необоснованост на НП, поради което и НП следва да бъде отменено.

Предвид крайния извод на съда, не се налага обсъждане приложимостта на чл.28 от ЗАНН в конкретния случай.

С оглед направеното искане от страните за присъждане на разноски по делото, съдът установи от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал.3 от ЗАНН в съдебните производства по обжалване на издадени НП пред районния съд страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Разпоредбата на чл. 63, ал.4 от ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по

реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Нормата на чл. 143, ал.1 от ЗАНН сочи, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. В разпоредбата на чл. 144 от АПК се сочи, че за неуредените в този дял въпроси се прилага Гражданският процесуален кодекс.

В настоящия случай АНО е бил представляван от надлежно упълномощен процесуален представител, който е депозирал писмено становище по делото и се е явил по делото, но предвид изхода на спора, по арг. на противното на чл.78, ал. 8 от ГПК, вр. чл.144 от АПК, искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение по настоящото дело е неоснователно и се отхвърля от съда.

От друга страна следва да се уважи претенцията на процесуалния представител на въззивника за заплащане на разноски съставляващи адвокатско възнаграждение. От съдържанието на приложеното пълномощно и разписка се установява, че жалбоподателят е възложил на адвокат Г.Г. от АК-Варна оказването на правна защита и съдействие, изразяващи се в процесуално представителство пред Районен съд Варна по обжалване на процесното НП. Договореното адвокатско възнаграждение е в размер на 300 лева, което е заплатено в брой при видно от разписката т. е. разходът е направен съгласно т. 1 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по дело № 6/2012 г. на ОСГТК на Върховния касационен съд. От друга страна съгласно чл.78, ал.5 от ГПК, приложим на основание чл.144 от АПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно, съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. В случая възражение за прекомерност е направено от процесуалния представител на АНО, в писмените бележки. Затова съдът следва да отбележи, че минималните размерите на адвокатските възнаграждения са уредени в Раздел IV от Наредба № 1 от 7.09.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съгласно Наредбата, в редакцията ѝ от ДВ бр.68 от 31 Юли 2020г., когато административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението за адвокатско възнаграждение се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 върху стойността на санкцията, съответно обезщетението. Съгласно чл.7, ал.2, т.1 от Наредбата ((изм. -

ДВ, бр. 2 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 28 от 2014 г., отм. относно изменението с бр. 28 от 2014 г. с Решение № 13062 от 03.10.2019 г. и Решение № 5419 от 08.05.2020 на ВАС - ДВ, бр. 45 от 2020 г., в сила от 15.05.2020 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2020 г.- 31.07.2020г.- в редакцията й към деня на съдебното заседание) за защита по дела с определен интерес възнаграждението при интерес до 1000 е 300 лв.. В случая е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лв. и минималното адвокатско възнаграждение, съобразно горепосочения текст от наредбата е 300лв. Предвид цитираното по-горе възражението за прекомерност се явява неоснователно. В проведените по делото съдебно заседание, възз. е бил представляван от адвокат. Затова следва да се уважи претенцията на процесуалния представител на въззивника, като на последния следва да бъдат присъдени съдебните разноски за адвокатско възнаграждение, направени по настоящото дело, в размер от 300,00 /триста / лева.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.2, т.1 вр.1 и чл.63д, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №100137/26.08.2022 г., на Тодор Иванов, Зам.кмет на Община Варна, с което на **Е. А. И., с ЕГН *******, с адрес гр. **Варна, ул.“Юджийн Скайлер“ №5, ап.2** на основание чл. 53, ал.1 от ЗАНН и чл. 10, т. 1 вр. с чл. 118, ал. 1, т. 1 от Наредбата за управление на отпадъците на територията на община Варна е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 /триста/ лева.

ОСЪЖДА Община Варна да заплати на **Е. А. И., с ЕГН *******, с адрес гр. **Варна, ул.“Юджийн Скайлер“ №5, ап.2** сумата от 300,00 /триста / лева, представляваща съдебни разноски по АНД №20223110203868 /2022г. по описа на ВРС.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд- Варна в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението и мотивите са изготвени.

Съдия при Районен съд – Варна: _____